

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 664/2014**z dnia 18 grudnia 2013 r.****uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w odniesieniu do ustanowienia symboli unijnych dotyczących chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności oraz w odniesieniu do niektórych zasad dotyczących pochodzenia paszy i surowców, niektórych przepisów proceduralnych i niektórych dodatkowych przepisów przejściowych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 4 akapit pierwszy i drugi, art. 12 ust. 7 akapit pierwszy, art. 16 ust. 2, art. 19 ust. 2 akapit pierwszy, art. 23 ust. 4 akapit pierwszy, art. 25 ust. 3, art. 49 ust. 7 akapit pierwszy, art. 51 ust. 6 akapit pierwszy, art. 53 ust. 3 akapit pierwszy oraz art. 54 ust. 2 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (UE) nr 1151/2012 uchylono i zastąpiono rozporządzenia Rady (WE) nr 509/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami ⁽²⁾ oraz (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych oraz nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych ⁽³⁾. W rozporządzeniu (UE) nr 1151/2012 powierzono Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych i wykonawczych. Aby zapewnić sprawne funkcjonowanie systemów jakości dotyczących produktów rolnych i środków spożywczych w nowych ramach prawnych, niektóre przepisy należy przyjąć w drodze takich aktów prawnych. Nowe przepisy powinny zastąpić przepisy wykonawcze rozporządzeń (WE) nr 509/2006 i (WE) 510/2006 określone odpowiednio w rozporządzeniach Komisji (WE) nr 1898/2006 z dnia 14 grudnia 2006 r. określającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych ⁽⁴⁾ oraz (WE) nr 1216/2007 z dnia 18 października 2007 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 509/2006 w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami ⁽⁵⁾.
- (2) Aby uwzględnić szczególny charakter, a w szczególności ograniczenia fizyczne i surowcowe produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, których nazwa jest zarejestrowana jako chroniona nazwa pochodzenia, w specyfikacji takich produktów należy dopuścić odstępstwa w odniesieniu do pochodzenia paszy. Odstępstwa te nie powinny w żaden sposób wpływać na związek między środowiskiem geograficznym a szczególnymi cechami jakościowymi lub innymi cechami, które produkt zasadniczo lub wyłącznie zawdzięcza temu środowisku.
- (3) Aby uwzględnić szczególny charakter niektórych produktów, których nazwa powinna być zarejestrowana jako chronione oznaczenie geograficzne, należy w specyfikacji takich produktów dopuścić ograniczenia dotyczące pochodzenia surowców. Ograniczenia te należy uzasadnić na podstawie obiektywnych kryteriów, które są zgodne z ogólnymi zasadami systemu chronionych oznaczeń geograficznych oraz które przyczyniają się dodatkowo do poprawy spójności produktów z celami systemu.
- (4) Aby zapewnić przekazywanie konsumentowi właściwych informacji, należy ustanowić symbole unijne zaprojektowane w celu popularyzacji chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności.
- (5) Aby zapewnić występowanie w specyfikacjach produktów dotyczących gwarantowanych tradycyjnych specjalności jedynie istotnych i konkretnych informacji oraz uniknąć przesadnie dużych objętościowo wniosków o rejestrację i wniosków w sprawie zatwierdzenia zmian w specyfikacji produktu w przypadku gwarantowanej tradycyjnej specjalności, należy ustanowić maksymalną dopuszczalną długość specyfikacji produktu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.⁽⁴⁾ Dz.U. L 369 z 23.12.2006, s. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 275 z 19.10.2007, s. 3.

- (6) Aby ułatwić proces składania wniosków, należy ustanowić dodatkowe przepisy w zakresie krajowych procedur sprzeciwu w przypadku wspólnych wniosków dotyczących terytorium więcej niż jednego państwa. Ponieważ prawo sprzeciwu należy zagwarantować na całym terytorium Unii, należy wprowadzić obowiązek przeprowadzenia krajowych procedur sprzeciwu we wszystkich państwach członkowskich, których dotyczą wspólne wnioski.
- (7) Aby procedura sprzeciwu obejmowała wyraźnie określone etapy, należy określić obowiązki proceduralne wnioskodawcy w przypadku, w którym stosowne konsultacje przeprowadzane w następstwie złożenia uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie doprowadzają do porozumienia.
- (8) Aby ułatwić rozpatrywanie wniosków w sprawie zmian w specyfikacji produktu, należy ustanowić przepisy uzupełniające dotyczące badania wniosków w sprawie zmian oraz przedkładania i oceny nieznacznych zmian. Zmiany tymczasowe, ze względu na ich pilny charakter, należy wyłączyć ze zwykłej procedury oraz nie należy obejmować ich wymogiem formalnego zatwierdzenia przez Komisję. Komisja powinna jednak być w pełni informowana o treści i motywach takich zmian.
- (9) Aby zapewnić wszystkim stronom możliwość obrony ich praw i uzasadnionych interesów, należy ustanowić przepisy uzupełniające dotyczące procesu cofnięcia rejestracji. Proces cofnięcia rejestracji należy dostosować do zwykłej procedury rejestracji określonej w art. 49–52 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012. Należy również wyjaśnić, że państwa członkowskie należą do osób prawnych, które mogą mieć uzasadniony interes w złożeniu wniosku o cofnięcie rejestracji na podstawie art. 54 ust. 1 akapit pierwszy wspomnianego rozporządzenia.
- (10) W celu ochrony uzasadnionych interesów producentów i zainteresowanych stron należy umożliwić publikację, na wniosek zainteresowanych państw członkowskich, jednolitych dokumentów dotyczących chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych zarejestrowanych przed dniem 31 marca 2006 r., w odniesieniu do których nie opublikowano jednolitego dokumentu.
- (11) Art. 12 ust. 3 i art. 23 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 stanowią, że w przypadku produktów pochodzących z Unii, które wprowadzane są na rynek pod chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym lub jako gwarantowane tradycyjne specjalności, na etykietach muszą znajdować się związane z nimi symbole unijne oraz mogą znajdować się odpowiednie oznaczenia lub skróty. Art. 23 ust. 3 akapit drugi stanowi, że w przypadku gwarantowanych tradycyjnych specjalności produkowanych poza Unią umieszczenie symbolu na etykiecie jest fakultatywne. Powyższe przepisy będą miały zastosowanie dopiero od dnia 4 stycznia 2016 r. Rozporządzenia (WE) nr 509/2006 i (WE) nr 510/2006, które zostały uchylone rozporządzeniem (UE) nr 1151/2012, przewidywały obowiązek umieszczania na etykiecie produktów pochodzących z Unii symbolu lub pełnych oznaczeń i dawały możliwość stosowania oznaczenia „gwarantowana tradycyjna specjalność” na etykietach gwarantowanych tradycyjnych specjalności produkowanych poza Unią. W celu zapewnienia ciągłości pomiędzy dwoma uchylonymi rozporządzeniami a rozporządzeniem (UE) nr 1151/2012 należy uznać, że obowiązek umieszczania na etykietach produktów pochodzących z Unii symbolu unijnego lub odpowiednich oznaczeń oraz możliwość stosowania oznaczenia „gwarantowana tradycyjna specjalność” na etykietach gwarantowanych tradycyjnych specjalności produkowanych poza Unią wynikają z rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 i są już stosowane. W celu zapewnienia pewności prawa oraz ochrony praw i uzasadnionych interesów producentów i zainteresowanych stron warunki stosowania symboli i oznaczeń na etykietach określone w rozporządzeniach (WE) nr 509/2006 i (WE) nr 510/2006 powinny być nadal stosowane do dnia 3 stycznia 2016 r.
- (12) W celu zapewnienia przejrzystości oraz pewności prawa należy uchylić rozporządzenia (WE) nr 1898/2006 i (WE) nr 1216/2007,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Szczegółowe przepisy dotyczące pochodzenia paszy i surowców

1. Do celów art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 pasza pochodzi w całości z określonego obszaru geograficznego powiązanego z produktami pochodzenia zwierzęcego, których nazwa jest zarejestrowana jako chroniona nazwa pochodzenia.

W zakresie, w jakim zapewnienie pochodzenia paszy w całości z określonego obszaru geograficznego nie jest technicznie wykonalne, można dodać paszę pochodzącą spoza tego obszaru, pod warunkiem że nie ma to wpływu na jakość produktu lub jego cechy charakterystyczne wynikające zasadniczo ze związku ze środowiskiem geograficznym. Udział paszy pochodzącej spoza określonego obszaru geograficznego w żadnym przypadku nie przekracza w danym roku 50 % suchej masy.

2. Wszelkie ograniczenia dotyczące pochodzenia surowców określone w specyfikacji produktu w przypadku produktu, którego nazwa jest zarejestrowana jako chronione oznaczenie geograficzne, muszą być uzasadnione w odniesieniu do związku, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. f) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.

Artykuł 2

Symbole unijne

Symbole unijne, o których mowa w art. 12 ust. 2 i art. 23 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, ustanawia się, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Ograniczenia specyfikacji produktów w przypadku gwarantowanych tradycyjnych specjalności

Specyfikacja produktu, o której mowa w art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, jest zwięzła i nie przekracza 5 000 słów, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków.

Artykuł 4

Zasady przeprowadzania krajowych procedur sprzeciwu w odniesieniu do wspólnych wniosków

W przypadku wspólnych wniosków, o których mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, odpowiednie krajowe procedury sprzeciwu przeprowadza się we wszystkich zainteresowanych państwach członkowskich.

Artykuł 5

Obowiązek zawiadomienia o porozumieniu w ramach procedury sprzeciwu

Gdy w następstwie konsultacji, o których mowa w art. 51 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, zainteresowane strony osiągają porozumienie, organy państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, z którego pochodzi wniosek, zawiadamiają Komisję o wszystkich czynnikach, które umożliwiły osiągnięcie tego porozumienia, w tym o opiniach wnioskodawcy i organów państwa członkowskiego lub państwa trzeciego lub innych osób fizycznych lub prawnych, które wniosły sprzeciw.

Artykuł 6

Zmiany w specyfikacji produktu

1. Określony w art. 53 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji produktu, która nie jest nieznaczna, zawiera wyczerpujący opis i szczegółowe uzasadnienie w odniesieniu do każdej zmiany. W odniesieniu do każdej zmiany opis zawiera szczegółowe porównanie pierwotnej specyfikacji produktu oraz w stosownych przypadkach pierwotnego jednolitego dokumentu z proponowaną wersją zawierającą zmiany.

Wniosek ten jest kompletny. Zawiera on wszystkie zmiany w specyfikacji produktu oraz w stosownych przypadkach jednolitego dokumentu, których zatwierdzenie jest przedmiotem tego wniosku.

Wniosek o zmianę, która nie jest nieznaczna, niezgodny z wymogami akapitu pierwszego i drugiego, nie jest dopuszczalny. W przypadku uznania wniosku za niedopuszczalny Komisja informuje o tym wnioskodawcę.

Zatwierdzenie przez Komisję wniosku o zmianę, która nie jest nieznaczna, obejmuje wyłącznie zmiany zawarte w samym wniosku.

2. Wnioski o zatwierdzenie nieznacznej zmiany w specyfikacji produktu odnoszącej się do chronionych nazw pochodzenia lub chronionych oznaczeń geograficznych składa się do organów państwa członkowskiego właściwego dla obszaru geograficznego objętego nazwą lub oznaczeniem. Wnioski o zatwierdzenie nieznacznej zmiany w specyfikacji produktu odnoszącej się do gwarantowanych tradycyjnych specjalności składa się do organów państwa członkowskiego, w którym dana grupa ma swoją siedzibę. Jeżeli wniosek o zmianę w specyfikacji produktu nie pochodzi od grupy, która złożyła wniosek o rejestrację nazwy lub nazw produktu określonego w specyfikacji, państwo członkowskie umożliwia tej grupie przedstawienie uwag na temat wniosku, jeżeli grupa ta nadal istnieje. Jeżeli państwo członkowskie uznaje, że wymagania określone w rozporządzeniu (UE) nr 1151/2012 i w przepisach przyjętych na podstawie tego rozporządzenia są spełnione, może przekazać dokumentację wniosku o zatwierdzenie nieznacznej zmiany do Komisji. Wnioski o zatwierdzenie nieznacznej zmiany w specyfikacji produktu odnoszącej się do produktów pochodzących z państw trzecich mogą być składane przez grupę mającą uzasadniony interes bezpośrednio do Komisji lub za pośrednictwem organów danego państwa trzeciego.

Wniosek o zatwierdzenie nieznacznej zmiany zawiera wyłącznie propozycje nieznacznych zmian w rozumieniu art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012. We wniosku opisuje się te nieznaczne zmiany, umieszcza się podsumowanie powodów tych zmian i wykazuje się, że proponowane zmiany można faktycznie uznać za nieznaczne zgodnie z art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012. W odniesieniu do każdej zmiany wniosek ten zawiera porównanie pierwotnej specyfikacji produktu oraz w stosownych przypadkach pierwotnego jednolitego dokumentu z proponowanymi wersjami zawierającymi zmiany. Wniosek ten jest kompletny i zawiera wszystkie zmiany specyfikacji produktu oraz w stosownych przypadkach jednolitego dokumentu, których zatwierdzenie jest przedmiotem tego wniosku.

Nieznaczne zmiany, o których mowa w art. 53 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, uznaje się za zatwierdzone, jeżeli Komisja nie przekaze wnioskodawcy przeciwnej informacji w terminie trzech miesięcy od otrzymania wniosku.

Wniosek o zatwierdzenie nieznacznej zmiany niezgodny z wymogami akapitu drugiego niniejszego ustępu nie jest dopuszczalny. W odniesieniu do takich wniosków nie stosuje się zasady domniemanej zgody, o której mowa w akapicie trzecim niniejszego ustępu. W przypadku uznania wniosku za niedopuszczalny Komisja informuje o tym wnioskodawcę w terminie trzech miesięcy od otrzymania wniosku.

Komisja podaje do wiadomości publicznej zatwierdzoną nieznaczną zmianę specyfikacji produktu, która nie pociąga za sobą zmiany elementów, o których mowa w art. 50 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.

3. Procedury ustanowionej w art. 49–52 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 nie stosuje się do zmian dotyczących tymczasowej zmiany specyfikacji produktu wynikającej z nałożenia obowiązkowych środków sanitarnych i fitosanitarnych przez organy publiczne lub związanej z katastrofami naturalnymi lub niekorzystnymi warunkami pogodowymi formalnie uznanymi przez właściwe organy.

Informacje o tych zmianach wraz z uzasadnieniem przekazuje się Komisji nie później niż dwa tygodnie po ich zatwierdzeniu. Informacje o tymczasowych zmianach specyfikacji produktu odnoszącej się do chronionych nazw pochodzenia lub chronionych oznaczeń geograficznych przekazują Komisji organy państwa członkowskiego, z którego obszarem geograficznym związana jest nazwa lub oznaczenie. Informacje o tymczasowych zmianach specyfikacji produktu odnoszącej się do gwarantowanych tradycyjnych specjalności przekazują Komisji organy państwa członkowskiego, w którym dana grupa ma swoją siedzibę. Informacje o tymczasowych zmianach dotyczących produktów pochodzących z państw trzecich przekazuje Komisji grupa mająca uzasadniony interes lub organy tego państwa trzeciego. Państwa członkowskie publikują tymczasowe zmiany specyfikacji produktu. Przekazując informacje dotyczące tymczasowej zmiany specyfikacji produktu odnoszącej się do chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego, państwa członkowskie przesyłają jedynie odesłanie do publikacji. Przekazując informacje dotyczące tymczasowej zmiany specyfikacji produktu odnoszącej się do gwarantowanej tradycyjnej specjalności, przesyłają one opublikowaną tymczasową zmianę specyfikacji produktu. Przekazując informacje dotyczące produktów pochodzących z państw trzecich, do Komisji przesyła się zatwierdzone tymczasowe zmiany specyfikacji produktu. Przekazując informacje o tymczasowych zmianach, państwa członkowskie i państwa trzecie zawsze dostarczają dowody wprowadzenia środków sanitarnych i fitosanitarnych oraz kopię aktu uznającego katastrofy naturalne lub niekorzystne warunki pogodowe. Komisja podaje te zmiany do wiadomości publicznej.

Artykuł 7

Cofnięcie rejestracji

1. Procedurę ustanowioną w art. 49–52 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 stosuje się odpowiednio do cofnięcia rejestracji, o którym mowa w art. 54 ust. 1 akapit pierwszy i drugi tego rozporządzenia.
2. Państwom członkowskim zezwala się na złożenie wniosku o cofnięcie rejestracji z ich własnej inicjatywy na podstawie art. 54 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.
3. Wniosek o cofnięcie rejestracji podaje się do wiadomości publicznej na podstawie art. 50 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.
4. Uzasadnione oświadczenia o sprzeciwie w odniesieniu do cofnięcia rejestracji są dopuszczalne jedynie, jeżeli jest w nich wykazana ciągła zależność handlowa zainteresowanej osoby od zarejestrowanej nazwy.

Artykuł 8

Przepisy przejściowe

1. W odniesieniu do chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych zarejestrowanych przed dniem 31 marca 2006 r. Komisja na wniosek państwa członkowskiego publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* jednolity dokument przedłożony przez to państwo członkowskie. Publikacji tej towarzyszy odesłanie do publikacji specyfikacji produktu.

2. Do dnia 3 stycznia 2016 r. stosuje się następujące zasady:
- a) w przypadku produktów pochodzących z Unii, jeżeli na etykiecie zastosowana jest zarejestrowana nazwa, nazwie tej towarzyszy odpowiedni symbol unijny lub odpowiednie oznaczenie, o których mowa w art. 12 ust. 3 lub art. 23 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012;
  - b) w przypadku produktów produkowanych poza Unią oznaczenie na etykiecie gwarantowanych tradycyjnych specjalności, o którym mowa w art. 23 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, stosuje się fakultatywnie.

Artykuł 9

Uchylenie

Rozporządzenia (WE) nr 1898/2006 i (WE) nr 1216/2007 tracą moc.

Artykuł 10

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 5 stosuje się jedynie do procedur sprzeciwu, w przypadku których w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nie upłynął trzymiesięczny okres ustanowiony w art. 51 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Symbol unijny „Chroniona nazwa pochodzenia”

Symbol unijny „Chronione oznaczenie geograficzne”

Symbol unijny „Gwarantowana tradycyjna specjalność”
